

дневно придвижване. Това отъ своя страна е причина, нѣколко дена подъ редъ Луната да изгрѣва презъ по-малки интервали, отколкото обикновено. Около есенното равноденствие интервала между две последователни изгрѣвания на Луната се намалява до 20 минути. Въ голѣмитѣ ширини на следващата вечеръ Луната фактически може да изгрѣе даже по-рано, отколкото е изгрѣла на предидущата.

Нека сега да кажемъ и нѣколко думи за толкова интереснитѣ Лунни затѣмнения. Преди всичко трѣбва добре да се разбере, че причината за едно Лунно затѣмнение е единствено хвърлената въ пространството земна сѣнка и по своя произходъ то съвсемъ се различава отъ Луннитѣ фази. Изглежда, че това трѣбва непременно да се спомене, защото се срещатъ хора, безнадеждно заблудени относно факта, че това сж две свършено различни нѣща.

По-горе се каза вече, че Луната получава всичката своя свѣтлина отъ слънцето и действа просто като едно отъгрозно огледало, което отражава слънчевитѣ лъчи обратно къмъ земята. Лесно е да се разбере тогава, че ако едно непрозрачно тѣло се изпречи между слънцето и Луната, както това често прави земята, то за известно време слънчевитѣ лъчи, огрѣващи нашето нощно свѣтило ще се прекъснатъ и то не ще получи, а, следователно, и не ще отрази никаква свѣтлина. Въ такъвъ случай Луната ще остане тъмно тѣло, свършено невидимо за насъ. Такова явление се нарича Лунно затѣмнение. То ще продължи до тогава, до когато Луната не излѣзе отъ сѣнката на земята. Противно на теорията обаче, при затѣмненията си, Луната не става свършено невидима за насъ. Причината се дължи на отразената отъ земната атмосфера слънчева свѣтлина, която достига до лунния дискъ.

Понеже земята е много пжти по-голѣма отъ